Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 539/2001

ze dne 15. března 2001,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001 ze dne 7. prosince 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Nařízení Rady (ES) č. 453/2003 ze dne 6. března 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Nařízení Rady (ES) č. 851/2005 ze dne 2. června 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Nařízení Rady (ES) č. 1244/2009 ze dne 30. listopadu 2009	L 336	1	18.12.2009

Ve znění:

►A1	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opraveno:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 539/2001

ze dne 15. března 2001,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2) písm. b) bod i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 62 bodu 2) písm. b) Smlouvy má Rada přijmout vízové předpisy pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše tří měsíců a v této souvislosti je třeba stanovit seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, a třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Článek 61 uvádí tyto seznamy mezi doprovodnými opatřeními, která jsou bezprostředně spjata s volným pohybem osob v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* v souladu s protokolem, který jej začleňuje do rámce Evropské unie (dále jen „schengenský protokol“). Neovlivňuje závazky členských států vyplývající z *acquis*, jak je vymezeno v příloze A rozhodnutí 1999/435/ES ze dne 20. května 1999 o definici schengenského *acquis* za účelem určení právního základu všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří *acquis*, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii ([3]).

(3) Toto nařízení rozvíjí tyto předpisy, ohledně kterých byla schválena bližší spolupráce podle schengenského protokolu a spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bod B rozhodnutí 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([4]).

(4) Na základě článku 1 protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Irsko a Spojené království neúčastní přijetí tohoto nařízení. Proto, a aniž je dotčen článek 4 výše uvedeného protokolu, se toto nařízení nevztahuje na Irsko ani na Spojené království.

(5) Určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, a těch, které jsou od ní osvobozeny, se řídí uváženým, pro každý případ zvlášť provedeným vyhodnocením rozmanitých kritérií, která souvisejí mimo jiné s nedovoleným přistěhovalectvím, veřejným pořádkem a bezpečností a s vnějšími vztahy Evropské unie s třetími zeměmi, přičemž je také brán zřetel na důsledky regionální spojitosti a vzájemnosti. Pro případ, že se některá z třetích zemí uvedených v příloze II

([1]) Úř. věst. C 177 E, 27. 6. 2000, s. 66.
([2]) Stanovisko ze dne 5. června 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

tohoto nařízení rozhodne zavést pro příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, by měl být stanoven mechanismus Společenství, který by umožnil uplatnit zásadu vzájemnosti.

(6) Protože dohoda o Evropském hospodářském prostoru zajišťuje volný pohyb státních příslušníků Islandu, Lichtenštejnska a Norska, nejsou tyto země zahrnuty do seznamu v příloze II tohoto nařízení.

(7) Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z mezinárodních dohod podepsaných členskými státy, a zejména Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, měla by se rozhodnutí o vízové povinnosti nebo osvobození od vízové povinnosti, pokud jde o osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka, řídit podle třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady. Nicméně vzhledem k rozdílům ve vnitrostátních předpisech vztahujících se na osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka mohou členské státy rozhodnout, zda tyto skupiny osob podléhají vízové povinnosti, pokud třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, je třetí zemí, jejíž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni.

(8) Ve zvláštních případech, kdy je odůvodněn zvláštní vízový režim, mohou členské státy osvobodit určité skupiny osob od vízové povinnosti nebo jim tuto povinnost uložit v souladu s mezinárodním veřejným právem nebo obyčejem.

(9) Aby bylo zajištěno, že systém je spravován otevřeně a že dotyčné osoby jsou informovány, měly by členské státy sdělit ostatním členským státům a Komisi opatření, která byla přijata na základě tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by tyto údaje měly být také zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

(10) Podmínkami pro vstup na území členských států nebo pro udělení víza nejsou dotčena pravidla, kterými se v současné době řídí uznávání platnosti cestovních dokladů.

(11) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy je pro zajištění řádného uplatňování společných vízových pravidel nezbytné a vhodné přijmout nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.

▼M1

(12) Toto nařízení zajišťuje plnou harmonizaci, pokud jde o třetí země, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států podléhají vízové povinnosti, a třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni,

▼B

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

▼M5
▼C1

Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které mají bydliště a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.

▼B

2. ►M1 Státní příslušníci třetích zemí uvedených v seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v odstavci 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí tři měsíce. ◄

▼M5
▼C1

Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeni:

— státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva ([1]), vykonávají-li držitelé toto právo v rámci režimu malého pohraničního styku,

— žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, mají bydliště v některém z členských států uplatňujících rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možností cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě ([2]) a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy,

— osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, mají bydliště v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

▼B

3. Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly částí zemí na seznamech v přílohách I a II, samostatně podléhají odstavcům 1 a 2, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v odpovídajících ustanoveních Smlouvy.

▼M3

4. Pokud třetí země uvedená na seznamu v příloze II zavede vízovou povinnost pro státní příslušníky členského státu, použijí se tato ustanovení:

a) do 90 dnů od zavedení vízové povinnosti nebo oznámení o jejím zavedení dotyčný členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Radě a Komisi; oznámení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* řady C. V oznámení se upřesní datum provedení opatření a druh dotyčných cestovních dokladů a víz.

([1]) Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼M3

Pokud třetí země rozhodne o zrušení vízové povinnosti před uplynutím této lhůty, oznámení se stane bezpředmětným.

b) Komise neprodleně po zveřejnění uvedeného oznámení a po konzultaci s dotyčným členským státem podnikne kroky u orgánů třetí země s cílem obnovit bezvízový styk;

c) do 90 dnů po zveřejnění uvedeného oznámení a po konzultaci s dotyčným členským státem podá Komise zprávu Radě. Ke zprávě může být připojen návrh stanovující dočasné obnovení vízové povinnosti pro státní příslušníky dané třetí země. Komise může tento návrh předložit také po projednání své zprávy v Radě. Rada rozhodne o tomto návrhu do tří měsíců kvalifikovanou většinou;

d) pokud to Komise pokládá za nutné, může předložit návrh na dočasné obnovení vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v písmenu c) bez předcházející zprávy. U tohoto návrhu se použije postup stanovený v písmenu c). Dotyčný členský stát může uvést, zda si přeje, aby Komise upustila od dočasného obnovení takové vízové povinnosti bez předcházející zprávy;

e) postup podle písmen c) a d) nemá vliv na právo Komise předložit návrh změny tohoto nařízení za účelem převedení dotyčné třetí země do přílohy I. Pokud se rozhodlo o dočasném opatření podle písmen c) a d), předloží Komise návrh změny tohoto nařízení nejpozději devět měsíců po vstupu dočasného opatření v platnost. Takový návrh bude také obsahovat ustanovení o zrušení dočasných opatření, která byla případně zavedena v souladu s postupy podle písmen c) a d). Komise bude mezitím pokračovat ve svém úsilí přimět orgány dané třetí země, aby znovu zavedly bezvízový styk pro státní příslušníky dotyčného členského státu;

f) jestliže daná třetí země zruší vízovou povinnost, členský stát to neprodleně oznámí Radě a Komisi. Oznámení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* řady C. Platnost jakéhokoli dočasného opatření zavedeného podle písmene d) bude ukončena sedm dní po zveřejnění v Úředním věstníku. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, platnost dočasných opatření bude ukončena až po zveřejnění posledního oznámení.

5. Pokud kterákoli třetí země uvedená na seznamu v příloze II nebude nadále uplatňovat vůči kterémukoli členskému státu zásadu vzájemnosti, pokud jde o osvobození od vízové povinnosti, Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o takovémto neuplatňování vzájemnosti do 1. července každého sudého roku a v případě potřeby předloží vhodné návrhy k řešení této situace.

▼B

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí oprávnění udělené členským státem nebo rozhodnutí přijaté členským státem, jež je vyžadováno pro vstup na jeho území za účelem

— zamýšleného pobytu v tomto členském státě nebo ve více členských státech, jehož celková délka nepřekročí tři měsíce,

▼B

— průjezdu přes území tohoto členského státu nebo více členských států, kromě tranzitu na letišti.

▼M5
▼C1

▼B

Článek 4

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v čl. 1 odst. 1 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o

▼M5
▼C1

a) držitele diplomatických pasů, služebních nebo úředních pasů anebo zvláštních pasů jedním z postupů stanovených v čl. 1 odst. 1 a v čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza ([1]);

▼B

b) civilní vzdušnou a námořní posádku;

c) leteckou posádku a obsluhu nouzových nebo záchranných letů a jiné pomocné síly v případe katastrofy nebo nehody;

d) civilní posádku lodí plavících se v mezinárodních vodách;

e) držitele propustky vydané pro své úředníky některou z mezinárodních mezivládních organizací.

▼M5
▼C1

2. Členský stát může od vízové povinnosti osvobodit:

a) žáky, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, mají bydliště ve třetí zemi uvedené v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;

b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve kterých mají bydliště a které jim vydaly jejich cestovní doklady, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a cestovního příkazu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Organizace Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951.

▼B

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

Článek 5

1. Do deseti pracovních dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost sdělí členské státy ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě čl. 3 druhé odrážky a článku 4. Všechny další změny těchto opatření se sdělí obdobným způsobem do pěti pracovních dnů.

([1]) Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2. Nařízení ve znění rozhodnutí 2004/927/ES (Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 45).

▼B

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 6

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

Článek 7

1. Nařízení Rady (ES) č. 574/1999 ([1]) se nahrazuje tímto nařízením.

2. Konečné znění Společné konzulární instrukce (SKI) a Společné příručky (SP), jak vyplývá z rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 (SCH/Com-ex (99) 13), se mění takto:

1. Nadpis přílohy 1 části I SKI a přílohy 5 části I SP se nahrazuje tímto:

   „Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

2. Seznam v příloze 1 části I SKI a v příloze 5 části I SP se nahrazuje seznamem v příloze I tohoto nařízení.

3. Nadpis přílohy 1 části II SKI a přílohy 5 části II SP se nahrazuje tímto:

   „Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou osvobozeni od vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

4. Seznam v příloze 1 části II SKI a příloze 5 části II SP se nahrazuje seznamem v příloze II tohoto nařízení.

5. Část III přílohy 1 SKI a část III přílohy 5 SP se zrušují.

3. Zrušují se rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 15. prosince 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a ze dne 16. prosince 1998 (SCH/Com-ex (98) 53, rev. 2).

▼M1

Článek 8

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

([1]) Úř. věst. L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼B

PŘÍLOHA I

Společný seznam uvedený v čl. 1 odst. 1

1) STÁTY

Afghánistán

Albánie

Alžírsko

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arménie

Ázerbájdžán

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrajn

Bangladéš

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Bělorusko

Benin

Bhútán

▼M5
▼C1

Bolívie

▼B

Bosna a Hercegovina

Botswana

Burkina Faso

Burundi

▼M6

_____

▼B

Čad

▼M6

_____

▼B

Čína

Dominika

Dominikánská republika

Džibutsko

Egypt

▼M2

Ekvádor

▼B

Eritrea

Etiopie

Fidži

Filipíny

Gabon

Gambie

Ghana

Grenada

Gruzie

Guayana

Guinea

Guinea-Bissau

Haiti

Indie

Indonésie

Irák

Írán

Jamajka

Jemen

Jižní Afrika

Jordánsko

Kambodža

Kamerun

Kapverdy

Katar

Kazachstán

Keňa

Kiribati

Kolumbie

Komory

Kongo

Konžská demokratická republika

Kuba

Kuvajt

Kyrgyzstán

Laos

Lesotho

Libanon

Libérie

Libye

Madagaskar

Malawi

Maledivy

Mali

▼B

Maroko

Marshallovy ostrovy

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mauretánie

Mikronésie

Moldavsko

Mongolsko

Mosambik

Myanmar

Namibie

Nauru

Nepál

Niger

Nigérie

Omán

Pákistán

Palau

Papua-Nová Guinea

Peru

Pobřeží slonoviny

Rovníková Guinea

Rusko

Rwanda

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Saúdská Arábie

Senegal

▼M6

_____

▼B

Severní Korea

Severní Mariany

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Somálsko

Spojené arabské emiráty

Srí Lanka

Středoafrická republika

Súdán

Surinam

▼B

Svatá Lucie

▼M5
▼C1

———————

▼B

Svatý Tomáš a Princův ostrov

Svatý Vincenc a Grenadiny

Svazijsko

Sýrie

Šalamounovy ostrovy

Tádžikistán

Tanzanie

Thajsko

Togo

Tonga

Trinidad a Tobago

Tunisko

Turecko

Turkmenistán

Tuvalu

Uganda

Ukrajina

Uzbekistán

Vanuatu

Vietnam

▼M2

Východní Timor

▼B

Zambie

▼M5
▼C1

Západní Samoa

▼B

Zimbabwe

2) ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY JAKO STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Palestinská samospráva

Tchaj-wan

▼M2

———————

▼M6

Kosovo, jak bylo vymezeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999

▼M5
▼C1

3) BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens), kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)

▼**C1**

Poddaní britské koruny (British Subjects), kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)

▼B

PŘÍLOHA II

SPOLEČNÝ SEZNAM UVEDENÝ V ČL. 1 ODST. 2

1) STÁTY

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua a Barbuda

▼B

Argentina

Austrálie

▼M5
▼C1

Bahamy (1)

Barbados (1)

_____

▼B

Brazílie

▼M5
▼C1

Brunej Darussalam

▼M4

_____

▼M6

Bývalá jugoslávská republika Makedonie (2)

Černá Hora (2)

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Guatemala

Honduras

Chile

Chorvatsko

Izrael

Japonsko

Jižní Korea

Kanada

Kostarika

▼A1

_____

▼B

Malajsie

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Mauricius (1)

▼B

Mexiko

(1) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která bude uzavřena s Evropským společenstvím.
(2) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

▼B

Monako

Nikaragua

Nový Zéland

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M5

▼C1

Seychely (1)

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼B

Spojené státy americké

▼M6

Srbsko (s výjimkou držitelů srbských pasů vydaných srbským Koordinačním ředitelstvím (srbsky: *Koordinaciona uprava*)) (2)

▼M5

▼C1

Svatý Kryštof a Nevis (1)

▼M2

_____

▼B

Uruguay

Vatikán

Venezuela

2) ZVLÁŠTNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKY ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY

ZSJ Hongkong (3)

ZSJ Macao (4)

▼M5

▼C1

3) BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Britští státní příslušníci v zámoří (British Nationals (Overseas))

(1) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která bude uzavřena s Evropským společenstvím.
(2) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.
(3) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Hong Kong Special Administrative Region“.
(4) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Região Administrativa Especial de Macau“.